

P.Z.E. br. 59 / 3

Veljko Kajtazi

zastupnik

Zagreb, 14. lipnja 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, drugo čitanje, P.Z.E. br. 59

- AMANDMANI

Sukladno članku 196. stavku 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ br. 81/2013. i 113/2016.) na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, drugo čitanje, P.Z.E. br. 59, podnosim sljedeći

AMANDMAN

U članku 19. Konačnog prijedloga zakona dodani članak 56.a mijenja se i glasi:

„Član uže obitelji hrvatskog državljanina iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora ispunjavati uvjet iz članka 54. točke 2. kada se strana putna isprava ne može pribaviti u diplomatskom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj ili kada postupak pribavljanja strane putne isprave ima za posljedicu razdvajanje obitelji te točke 3. i 4. ovog Zakona.“

Obrazloženje:

Obrazloženje predlagatelja, izraženo na stranici 83. Konačnog prijedloga Zakona o strancima, o tome zašto se ne prihvaća ovako predložena izmjena ne možemo uvažiti.

Tako primjerice, navod iz obrazloženja: „Budući da su Zakonom o strancima kumulativno propisani uvjeti za odobrenje privremenog boravka za sve strance: valjana strana putna isprava,...“ kontradiktoran je idućem navodu iz obrazloženje da: „Strancima koji nemaju valjanu stranu putnu ispravu izašlo se u susret na način da im je omogućeno da im se odobri privremeni boravak s rokom važenja do godine dana, u kojem razdoblju su dužni regulirati svoju nacionalnu putnu ispravu (članak 52. stavak 3. važećeg Zakona o strancima).“

S tim u vezi, potpuno je netočno da je stranac, sukladno navedenoj zakonskoj odredbi, u roku godine dana „dužan regulirati svoju nacionalnu ispravu“ jer ta, kao ni jedna druga odredba Zakona o strancima, tako nešto ne propisuje, već samo ukazuje na praksu tijela koja nema uporišta u zakonu. Članak 52. stavak 3. važećeg Zakona o strancima propisuje da se strancu koji nema valjanu stranu putnu ispravu, a zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj, izdaje rješenje o odobrenju privremenog boravka, dok stavak 4. propisuje da je stranac pri produžetku privremenog boravka dužan priložiti stranu putnu ispravu. Dakle, ne propisuje se prilaganje valjane strane putne isprave, već samo strane putne isprave, iz čega proizlazi da to može biti i ona putna isprava s kojom je stranac prethodno regulirao boravak. Valja naglasiti da ovaj članak Zakona o strancima govori o strancu koji zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj i ne odnosi se na druge strance, te smatramo da je ta činjenica bila odlučna da navedena odredba glasi upravo na ovakav način i da se kao takva tako treba i primjenjivati.

Jednako tako, ni obrazloženje predlagatelja zbog kojeg ne prihvaća da se u slučaju člana uže obitelji hrvatskog državljanina koji traži privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ne traži zdravstveno osiguranje, kao što je učinjeno za strance koji reguliraju privremeni boravak iz humanitarnih razloga, ne možemo uvažiti. Naime, navod iz obrazloženja da su „svi stranci kojima se odobri privremeni boravak, bez obzira na svrhu, dužni u roku od 8 dana od dana odobrenja boravka, prijaviti se Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, sukladno članku 4. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 80/2013.)“ uopće ne obrazlaže zašto konkretni prijedlog nije prihvatljiv, s obzirom da intencija prijedloga uopće nije u tome da se član uže obitelji hrvatskog državljanina koji traži privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ne prijavi u propisanom roku HZZO-u, već jedino da mu se pruži ista mogućnost kod podnošenja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka koja postoji i u slučaju odobravanja boravka iz humanitarnog razloga.

zastupnik

Mislivo Kajtazi

